

Tyskland efter Første Verdenskrig

1914 – 1918 – 1933

En verdenskrigs følgerikninger

lærte man af historien?

lærte man af de menneskelige fejltagerer?

I tiden før krigsudbruddet i 1914 kørte krigstrommerne. Socialdemokratiets højrefløj tilsiger den kejserlige, tyske regering sin støtte til en krig – en forsvarskrig, ganske vist, men dog en krig.

Kender du til noget tidspunkt i vor historie, hvor man har skabt en hær, uden at bruge den på et eller andet tidspunkt under et eller andet påskud?

Napoleons ord var:

Det bedste forsvar er et angreb

Venstrefløj i socialdemokratiet gik imod krig under enhver form også en forsvarskrig. Den tyske regering havde ingen skumle hensigter, sagde den, men sandheden var dog, at angrebsplaner allerede var taget ud af mølposen og lagt frem på generalstabenes borde, klar til brug, klar til angreb på Belgien og Frankrig.

Er en forudsætning for krig, at politikere bedrager folket?

Kan man derfor karakterisere de socialdemokrater, som stemte for værnepligt, dvs. fri levering af slagtofre for at være mere end naive? Eller tror du, man har købt og betalt dem?

Man har jo pligt til at forsvare sit fædreland; spøgelseset var Zarens Rusland.

En del af aftalen var også, at arbejderne og deres faglige organisationer skulle afholde sig fra at kræve en rimelig betaling for deres arbejde, man ville ikke stille lønkrav i disse for fædrelandet, så svære tider.

Man frasagde sig retten til at føre lønkampe, man frasagde sig det eneste våben en arbejder har, nemlig retten til at strejke.

Pacifisterne (venstrefløjen i socialdemokratiet) stemte konsekvent imod og beskyldtes for at mangle nationalfølelse.

Nemt og bekvemt beskyldes de også for landsforræderi. En ofte anvendt teknik. Den tyske krigsindustri er sikret enorme fortjenester.

Som små patriotiske offerlam vil arbejderne nu knokle deres røv i laser for småpenge og dø heldedøden på slagmarken.

Hvis mit land bliver angrebet, vil jeg gå i krig og forsvare mit land, mit folk og min familie, det er din pligt, sagde man.

Arbejderbevægelsen svækkes af indbyrdes modsætninger.

I alt 65 millioner mænd blev mobiliseret, dvs. indkaldt til krigstjeneste. Men skyttegravskrigen krævede sine ofre, hæren ønskede derfor endnu flere ofre, derfor krævede hæren i 1916 nødlove og industriel mobilisering.

Kvinderne skal ind på fabrikkerne. Tempoet sættes endnu nogle takker op, reallønnen falder tilsvarende; men til gengæld stiger antallet af arbejdsulykker. Nu gælder det mere end nogen sinde fædrelandets ve og vel. Kvinderne tages fra hjem og børn.

De havde alt andet lige problemer nok. Her var ingen mand til at hjælpe med dagligdagens mange problemer; fødevarerituationen var mere end fortvivlet, det var en kamp i timelange køer foran fødevarerforretningerne for at skaffe sig nogle få usle krummer.

Den sociale nød og sulten bredte sig. Var det en af mange forudsætninger for at det kom til at gå, som det gjorde ?

Men ikke alle socialdemokrater stemte for nødlovene; nogen gik imod. Med den nye lovgivning i ryggen erklæres de to vigtigste antimilitarister, Karl Liebknecht og Rosa Luxemburg for landsforrædere, de kastes i fængsel.

Her kukkelurer de til våbenstilstanden i 1918.

De undertrykkende kræfter, de, der har magt kan nu bruge de groveste midler. Enhver form for normal retstilstand og dermed modstand er brudt.

Den tyske generalstab kan snart indse, at krigen ikke kan vindes og at den eneste løsning på vanviddet er fred.

Derfor sendte de fredsfølere ud.

Den tyske hær vil garantere en socialdemokratisk regering mod, at denne til gengæld vil bekæmpe de revolutionære kræfter.

Aftalen blev indgået pr. tlf. fra fronten og siden hen holdt til punkt og prikke af begge parter.

Krigens ofre - soldater og civile

Lad os regne Danmarks befolkning til ca. 3 millioner mennesker i 1914. 65 millioner blev mobiliseret, dvs. indkaldt til krigstjeneste = 21 gange Danmarks befolkning.

Heraf blev næsten 9 millioner slået ihjel = alle danskere udryddet 3 gange, og 21 mill. = 7 gange vor befolkning blev lemlæstede – invaliderede. Men det var ikke kun på slagmarkerne døden høstede.

Kvinder – børn – unge – ældre var også ofre. 100.000 blev dræbt under krigshandlingerne. 100.000 søfolk og fiskere mistede livet. 4,8 mill. døde, da den spanske syge hærgede i Europa.

Tyrkiske Folkedrab kostede 1,1 mill. livet. Sult gav næsten 9 mill. mennesker en langsom og smertefuld død, men nøden fyldte godt i lommerne på hensynsløse spekulanter, også danske, som producerede det værste hundede til fantasipriser.

Gullaschbaroner var deres stillingsbetegnelse; i folkemunde blev deres kogekekar kaldt gullaschkanoner.

November – Revolutionen

1918: 29.10: Den tyske Højsøflådes officerer giver ordre til, at flåden skal stå til søs for, at den i en selvmorderisk kamp med den engelske flåde kan lide et ærefuldt nederlag. (Dolkestødslegenden)

Forstå det, hvis du kan, jeg kan ikke; det kunne marinesoldaterne heller ikke. De gjorde oprør, fyrbøderne nægtede at skovle kul under dampkedlerne, maskinfolkene forlod maskinerne; flåden med dens krigsliderlige officerer måtte vende retur til Kiel.

Hvor katastrofal situationen var, kan bedst belyses ved, at soldater ikke måtte gå ud i byen, fordi man ikke ville afsløre at soldaterne tiggede brød. På den tyske marinestation og kaserne i Sønderborg gik man også til oprør.

Begge steder tog man magten; oprettede soldaterråd og en republik. I Sønderborg lukkede bankerne, derfor greb soldaterrådet til produktion af egne penge.

Indenrigsminister Noske, socialdemokrat, blodhund (efter eget udsagn), chef for rigsværnet, giver hæren i henhold til den indgåede aftale, ordren: «Slå oprørerne ned». Socialisten Ebert udnævnes som rigskansler og den 11. Nov. 1918 underkastede tyskerne sig en betingelsesløs kapitulation.

1918 – 1920 - oprør fulgte på oprør

I flere af de større tyske byer tog arbejderråd og soldaterråd magten; disse råd var en kopi af den russiske revolution i 1917. Sovjet betyder råd på russisk. De hjemsendte soldater præger nu gadebilledet; hæren forsøger at opretholde ro og orden, men støtter uofficielt de mange Freikorps, som direkte med endog svære våben bekæmper de revolutionære.

Spartakusoprøret, som er det bedst kendte, bliver slået ned. De heftige gadekampe, som nærmest var en borgerkrig, kræver 1.300 ofre.

Lederne af Spartakistbevægelsen, Karl Liebknecht og Rosa Luxemburg myrdes på hærens tilskyndelse. Heftige gadekampe i Berlin bevirker, at dannelsen af Weimarrepublikken må finde sted i den lille, fredelige by Weimar.

Den tyske krigsmarine afleveres til de allierede, men sænker sig selv i Scapa Flow. Til gengæld tvinges tyskerne til at levere handelsskibe med tilsvarende tonnage, hvilket forværrede den katastrofale fødevaresituation.

Tidens filosofi efter en verdenskrig, der havde krævet millioner af ofre og som hver dag kostede tusinders død og lidelse på grund af hungersnød og dens følgesygdomme, var dogmet: Problemer løses bedst med vold. Tyskland var på randen af borgerkrig. Artilleri og tanks rumlede i gaderne. Lovløsheden herskede – den, der havde den største kanon havde ret.

Hvordan er det i dag?

Socialdemokratisk indenrigsminister Norske satte som aftalt med hærens generaler den tyske hær Reichwehr ind mod arbejderne. Derudover deltog flere Freikorps.

Mest berygtet var brigaden Erhardt. Denne brigade havde bistået med nedslagtning af arbejdere i de baltiske lande og i Finland. Danske frivillige deltog i disse massakrer. Brigaden blev senere grundstammen senere i Hitlers SA.

Sult krævede tusinder af dødsopfre og mange især børn var plaget af underernæring; hvilket medførte, at børn blev invalideret af sygdomme som f. eks. engelsk syge (kalkmangel, mælk) og kartoffelsyge.

Da børns føde kun bestod af kartoffelvand svulmede de voldsomt op, fik vand i kroppen, heraf navnet.

Den spanske syge, en form for influenza krævede dødsopfre i hele Europa også i Danmark. Rigsvænet oprettes og financierer det illegale Sorte Rigsværn, der påbegynder en illegal oprustning og undergraver alle demokratiske kræfter, fortrinsvis med mord.

Man regner med, at flere hundrede er blevet myrdet af Fehmemorderne. Alle der kritiserede Det Sorte Rigsværn risikerede livet.

Tyske Freikorps deltog også i nedkæmpelsen af folkeopstande i Finland, Estland, Letland og Litauen. I Finland skal de i «samarbejde» med finske hvidgardister, anført af marskal Mannerheim have myrdet 26.000 arbejdere.

Nød, terror, og en centraliseret styreform, der minder om diktatur er nu tyskerens hverdag. Demokratiske rettigheder har kun få respekt for; had, foragt for menneskeliv præger nu et folk.

De tyske Freikorps dannede skole for de senere nazistiske terrorkorps: SA og SS.

Folkenes Forbund stiftes 1919

Formålet var at forhindre nye krige ved at gribe ind med fredelige midler; smukt, men uden praktisk virkning overhovedet; man kan fristes til, måske snarere tværtimod, fordi den manglende handlekraft og konsekvens igen og igen afstak grænser for, hvor langt diktatorerne i det næste tiår kunne gå.

Alliancernes årti 1920 –30

Måske kan Folkeforbundets (demokratiernes) ineffektivitet, dvs. frygt – angst – fejhed endog have virket inspirerende; ja ligefrem animerede til at foretage nye overgreb, nye krige, nye voldshandlinger.

Hitler påstod konsekvent, at hans overfald på andre nationer var et forsvar af tyske mindretal. (Kelloggpagten)

1926: Tyskland optages i Folkeforbundet.

1928: Pariser el. Briand – Kelloggpagten gør krig ulovlig, men tillader dog selvforsvar, men da man ikke har sanktioner mod angribere, er den fyldt med smukke, men tomme ord. Blev de dermed uden værdi i virkelighedens verden?

Pagten tiltrædes af 63 stater.

1929: Tyskland bygger nye panserkrydsere.

Betales hærens beskyttelse af regeringen tilbage til den tyske storindustri på denne måde? Er det en gave til sværindustriens storkapitalister?

Tyskland er i kaos, på randen af borgerkrig; politi og retsvæsenet er næsten ude af drift, og de antifascistiske kræfter er splittede, svækket af indbyrdes stridigheder. Hitler har det som en ål i mudder og bliver tilsyneladende valgt på lovlig vis.

Utroligt? – nazistiske metoder

1) Terror som skræmmemiddel.

I en lang periode havde nazisterne myndighedernes sympati og støtte.

Eksempler

Særdomstole var oprettet 335 venstreorienterede lovbrydere blev idømt 177 års tugthus og 122 års fængsel.

Fange- nr. 552 – pacifisten Ossietsky med sin vogter. Som tilhænger af fred og demokrati fik han Nobels Fredspris. Den blev udbetalt i Berlin, men forsvandt. Hvorhen?

Fredstillhængerer var for kendt i den frie verden, derfor var de almindelige, støjende aflioningsmetoder udelukket, men det var der råd for. Nazisterne gav ham en indsprøjtning med dødbringende, smitsom tuberkulose. Smart?

Han døde i stilhed,
absolut uden støj
på en «privat» klinik.

Samtidigt fik 124 anklagede fra højre = (nazister og frikorps) mindre domme og blev alle kort tid efter benådet. Fem domme for mord udløste eksempelvis henholdsvis 10 års tugthus og tre års fængsel. Fehmordere (nazi-tilhængere) blev dømt til døden, andre af disse til lange fængselsstraffe, dog uden at dommene blev eksekveret.

En løjtnant Schultz blev dømt til døden, men blev benådet og fik ændret straffen til 7½ års fængsel, for kort tid efter at blive løsladt på grund af «svigtende» helbred.

Samtlige andre Fehmemordere fik amnesti og de fleste indtog senere fremtrædende poster i den nationalsocialistiske stat.

Magten på gaderne fik nazisterne overladt af rigspræsident von Paben og dermed af statsmagten.

Politiet lukkede øjnene.

Dødspatroljer er et ret almindeligt middel til at undertrykke oppositionen i Mellem- og Sydamerikanske stater i vore dage.

Pacifisten Ossietzsky blev i august 1932 stillet for den tyske, republikanske Domstol, som må siges at være alt andet end republikansk, snarere en forløber for det fascistiske «retsvæsen».

Han var anklaget for landsforræderiske udtalelser.

En af disse udtalelser var: «Soldater er mordere».

Uddrag af hans forsvarstale:

«Vi fredstilhængere er pligtige til atter og atter at påvise, at der ikke er nogetsomhelst heroisk ved krig, men at den kun bringer rædsel og fortvivelse over menneskene. Vi er ikke fanatikere og ikke billedstormere, vi anser det for nødvendigt, at man fører et tydeligt sprog.

Når krigens tilhængere marcherer op mod os, hedder det:

Forrædere, feje stympere, og pacifisten bliver betragtet som moden til tugthus. Jeg opfatter denne rettergang som Rigsværnsministeriets forfølgelse af pacifister». Afskrift slut.

Ossietsky blev idømt 6 måneders fængsel. I Konzentrationslejren fik han Nobels Fredspris, men det beløb, der skulle have været fulgt med, forsvandt spurlost i Berlin.

Da Ossietsky var offentligt kendt og agtet uden for Tyskland, valgte nazisterne at aflive ham mere stiltfærdigt end sædvanen ellers var.

Det skete med en indsprøjtning med tuberkulose.

2) Når Hitlers modstandere var møre, fremsatte han nye krav under trusler og falske løfter, men dog kun med et krav ad gangen; så snart modstanderne gav sig, kom de næste krav.

Metoden kaldes **salamimetoden**, man skærer en skive pølse ad gangen. Samme teknik anvendte han senere konsekvent i forhandlingerne med England og Frankrig.

3) Hitler spillede modstanderne ud mod hinanden.

4) Hitler gav jøderne, de andre skylden for den eksisterende nød. Jøderne, kirken, fredstilhængere og kommunister blev **lynafledere**.

5) Middel – og overklassen er skræmt, fordi det tilsyneladende er ved at lykkes at forene hele venstrefløjens og de katolske fagforeninger i en antifascistisk front, ENHEDSFRONTEN, derfor støtter: Middelklassen, overklassen og den tyske storkapital Hitler og giver ham magten.

Systematisk terror, som spredte frygt og angst var midlet; alle er bange for alle; angiveri – stikkervirksomheden blomstrer.

Frygtens årti;

diktatorernes storhedstid; 1930 - 40

1933: 1. april; Boykot af jødiske forretninger. Alle er bange for alle; ingen kan længere føle sig sikker; angiveriet flourer; tyskerne opfordres til at være nationale, derfor kampagner som køb tysk, en god tysker handler ikke med en jøde.

Jødeforfølgelserne tager fart. En arisk forretningsmand kan uden større besvær få en jødisk konkurrent fjernet, let og uden de store omkostninger, ved angiveri og terror; den udøvende, den dømmende og den lovgivende magt lukker øjnene.

Jøderne bliver erklæret som de skyldige for elendigheden i Tyskland. Biografgængere måtte døje med reklameindslag og antijødiske propagandafilm før aftenens underholdningsfilm kom på lærredet.

SA smadrer jødiske forretninger, ejendomme og synagoger systematisk og åbenlyst.

Politiet stod passivt på sidelinjen. Hvis den forulempede søgte beskyttelse hos myndighederne, blev han nærmest til grin; et sådant jødesvin skal ikke tro, at han bare kan komme rendende.

Vidner til terrorhandlinger trues, ingen tør udtale sig, det bliver frygtens, ondskabens årti, men dette var kun begyndelsen, det blev endnu værre.

Terroren foregik åbenlyst, ingen kan have været det mindste i tvivl om forbrydelserne.

Men tyskerne påstod gladeligt efter krigen, at de intet havde set, intet havde hørt – de var totalt uvidende og dermed uskyldige som små, hvide lam.

Kan/skal man tro på det?

*Et Anti – Krigsmuseum i Berlin blev simpelt-
hen taget af S.A, som smadrede de pacifistiske
udstillinger. Museumslederen havde dog i god
tid gemt alt originalt udstillingsmateriale og
flygtede med det til Belgien.*

*Da Belgien blev overfaldet, flygtede han til
Frankrig, her overlevede han krigen. Museet
indrettede SA til kaserne.*

I Danmarks Grundlov er adskillelsen mellem den lovgivende (Folke-
tinget), den udøvende (politiet) og den dømmende magt (domstolene)
ukrænkelig. (Er dog brudt indtil flere gange)

*SAs stormtropper stod uden
for de jødiske forretninger
og jagede kunderne væk.
Trodsede man SA, blev man
fotograferet og risikerede at
blive terroriseret på et senere
tidspunkt.*

*Krystalnatten nov. 1938 fik
navn efter de knuste vin-
duer, men jøder fik smadret
og knust deres forretninger og
ejendomme længe før.*

Preis 30 Pfennig

Der Stürmer

ritualmord-Nummer
allisches Wochenblatt zum Kampfe um die Wahrheit
HERAUSGEBER: JULIUS STREICHER

Coeditor: Nummer 1	Nürnberg, im Mai 1934	11. Jahr 1934
-----------------------	-----------------------	------------------

Jüdischer Mordplan

gegen die nichtjüdische Menschheit aufgedeckt

Udpluk fra en avisforside, skulle det ikke være nok, får du Nürnbergertavlerne med på vejen. Er tyskerne tungnemme og grundige? Skræmte greulbillederne af jøderne dem?

Arier – Übermensch – Lebensraum – Rigsborgerlov

Forklaring til Tavlerne.

Ren Arier		tilhører det tyske Blod- og Folkefællesskab, kan blive Rigsborger (Reichsbürger)
Kvartjøde (Bastard 2. Grad)		tilhører kun det tyske Folkefællesskab, kan blive Rigsborger (Reichsbürger)
Halvjøde (Bastard 1. Grad)		tilhører kun det tyske Folkefællesskab, kan evtl. blive Rigsborger (Reichsbürger)
Trekvartjøde (Jøde)		tilhører det jødiske Blod- og Folkefællesskab, kan ikke blive Rigsborger (Reichsbürger)
Hejøde (Jøde)		tilhører det jødiske Blod- og Folkefællesskab, kan ikke blive Rigsborger (Reichsbürger)

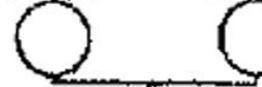
Ren Arier.

Bedste-
forældre

Ægteskab tilladt

Forældre

Ægteskab tilladt

Barn

Børnene bliver
rene Ariere

Statsborger (rigsborger) kan kun den være, der er folkefælle.

Folkefælle kan kun den være, der er af tysk blod uden hensyn til konfession. (Religion Aa S) Ingen jøde kan derfor være folkefælle”.

Ophøjet til lov med følgende paragraf 2 i Rigsborgerloven af 15. september 1935, hvor man skelner mellem «statstilhørig» og «rigsborger»:

Rigsborger er kun den statstilhørig af tysk eller artsbeslægtet blod, der ved sit forhold beviser, at han er villig og egnet til **i troskab at tjene det tyske folk og rige**. (Oversat til husholdningsdansk – Hitler. AaS)

Kun rigsborgeren er indehaver af de fulde politiske rettigheder mht. lovens bestemmelser.

Allerede af dette fremgår det med al ønskelig tydelighed, at ingen jøde kan blive tysk rigsborger. – og det samme gælder også for folk, der tilhører racer med andet ikke – artsbeslægtet blod, f. eks. sigøjnere og negre etc.

Den første forordning af 14. november 1935 rigsborgerloven siger i paragraf 1, at indtil videre forskrifter om rigsborgerbrevet er givet, gælder foreløbig som rigsborger enhver statstilhørig af tysk eller artsbeslægtet blod, som ved rigsborgerlovens ikrafttræden besad rigsdagsvalgret, eller som ellers har erhvervet sig midlertidig rigsborgerret, samt i paragraf 2, at disse også gælder for statstilhørig jødiske «Mischlinge» (bastarder).

Som jødisk bastard gælder en person, der nedstammer fra en heljøde blandt de 4 bedsteforældre (bastard af 2. grad, kvartjøde), eller fra 2 heljøder blandt bedsteforældrene (bastard af 1. grad, halvjøde) medmindre vedkommende person:

1. ved lovens ikrafttræden har tilhørt et jødisk religionssamfund eller derefter tilsluttet sig et sådant.

2. var gift med en jøde ved lovens ikrafttræden eller derefter gifter sig med en sådan, stammer fra et ægteskab eller en uægteskabelig forbindelse, der er sluttet efter lovens ikrafttræden

I disse tilfælde regnes vedkommende som heljøde og kan ikke få rigsborgerret.

Jøderne mistede alle borgerlige rettigheder, også på papiret.

Nazistisk raceideologi:

Institut til forskning af jødespørgsmålet

1941: 26.03: betonedede en af den tyske videnskabs officielle repræsentanter, dr. Walter Gross, at der for hele Europa (også Danmark AaS) måtte gælde de samme regler.

Halvjøder måtte principielt behandles som heljøder. Formeringsmulighederne for de i europæiske folk forblivende kvart-jøder måtte i højeste grad begrænses.

(Oversat betyder begrænse at udslette. ÅS)

Bøger, der skulle underbygge de nazistiske arveteorier og hjælpe tyskeren, arieren, overmennesket med at løse også dagligdagens problemer, blev udgivet i stort tal, men det blev falskneriet ikke mere sandt af.

En smagsprøve:

«I øvrigt må der drages omsorg for, at disse bastarder hurtigst muligt forsvinder, det er på den ene side opnået derved, at man ganske roligt regner de bastarder for heljøder, der overvejende tenderer mod jødommen.

Det er på den anden side opnået ved, at man kun under særlige omstændigheder tillader ægteskab mellem personer med to heljødiske bedsteforældre og personer af tysk blod. Ganske vist tillader man så halvjøder at gifte sig indbyrdes, men efter den medicinske videnskabs erfaringer kan man regne med et talmæssigt yderst ringe afkom, når begge parter kun har halvdelen af samme blodsammensætning».

Finder du dr.Menzes arvelighedslære f.eks. i et leksikon, kan du konstatere, at disse påstande er:

det rene uvidenskabelige vås.